

Konflikten i Det hellige land (Stikkordsliste)

Taler

Kåre Willoch

Dato

17 september 2007

Sted

Oslo

Omstendigheter

Møte i Studentersamfundet

- 1 Noen ord om antisemittismen: Den er gjennom nesten hele sin historie, fra lenge før Muhammed til forrige århundreskifte, nesten utelukkende et europeisk og kristent fenomen.
- 5 Fra Anne Frank-stiftelsen: "Gjennom mange århundrer utgjorde jødene i likhet med de kristne en stort sett tolerert minoritet i de muslimske landene. De måtte betale en spesiell skatt og var underlagt forskrifter når det gjaldt klesdrakt, men nøy større religiøs og økonomisk frihet enn i den kristne verden."
- 10 Minne om at da jødene ble forvist fra Spania etter at Isabella og Ferdinand hadde erobret den siste rest av det arabiske rike, i 1492, ble de ønsket hjertelig velkommen til Istanbul! Men, igjen sitat fra Anne Frank-stiftelsen: " etter at de første sionistene kom til Palestina mot slutten av 1800-tallet, forandret dette seg. * Jødiske samfunn i araberverdenen ble nå sett på som representanter for den sionistiske angriperen. * Fiendskapet mot Israel ble først overført på israelerne
- 15 og siden på jødene i sin alminnelighet."

- Antisemittismen i Europa ledet til organisert innvandring fra 1882, og etterhvert til kravet om et eget hjemland for jødefolket, som ble til et krav om å
- 20 få overta Palestina.

Folketomt? Ved utbruddet av første verdenskrig ca. 690 000 ib, av dem ca 12 % jøder.

- 25 Balfourerklæringen 1917 til lord Rotschild. Et nasjonalt hjem, ikke brukt uttrykket "stat". Tilsvarende Nasjonenes Forbund.

30 Etter annen verdenskrig et voldsomt press blant overlevende jøder i Europa for å få komme til Palestina. De følte, med adskillig rett, at ikke bare Tyskland, men hele det europeiske kontinent, var negativt overfor dem, og at bare Palestina kunne by dem verdige muligheter. Til innsikt i denne utviklingen i den første og mange steder fryktelige og kaotiske tiden krigens slutt kan jeg anbefale romanen "Exodus" av den jødiske forfatteren Leon Uris. Hans to bind har de talende
35 titler: "Landet er mitt" og "Øye for øye". Men det store arabiske flertallet i Palestina, med røtter i landet siden oldtiden, følte ikke at landet var jødernes. Britene prøvet å begrense innvandringen for å begrense konflikten mellom innvandrerne og de som ville beholde sitt land, men forgjeves. Militært var palestinerne underlegne, etter britenes undertrykkelse i mandatperioden, mens
40 den jødiske befolkningen viste utrolig dyktighet og fikk sterk økonomisk og materiell støtte utenfra.

FN's delingsvedtak av 1947. Må ta i betraktning at FN på den tid var dominert av seierherrene etter annen verdenskrig, og handlet mot protester fra den
45 arabiske verden. De oppfattet delingsvedtaket som en videreføring av brudd på løfter etter første verdenskrig - om folkenes selvbestemmelsesrett. Arabiske stater følte seg av slike grunner ikke moralsk forpliktet til å bøye seg for vedtaket. Den arabiske befolkningen, som tross massiv jødisk innvandring utgjorde 68 % av folket, skulle få 45 % av arealet.

50 Antakelig enda viktigere: Israel respekterte ikke vilkårene for den nye staten, nemlig at den måtte "garantere for alle personer like og ikke-diskriminerende rettigheter i sivile, politiske, økonomiske og religiøse saker og beskyttelse av menneskerettigheter og fundamentale friheter, inklusive frihet for språk, tale og
55 publisering, utdanning, forsamling og foreningsdannelse". Det var klart at FN ikke ville ha en stat som kunne drive ut folk som bodde der.

Om den videre historien er det vanlig å referere at - for å si det med den tidligere formannen i det mosaiske trossamfunn Rolf Kirschner i en artikkel i
60 Aftenposten tidligere i år: - "Da Israel ble proklamert, angrep de arabiske nabolandene". Samuel Bodd og Edvard Dæhlin, Info-Midstøsten:

"Storbritannia trakk seg ut 14. mai, og Israel ble opprettet med folkerettslig grunnlag i FN-vedtaket. Så angrep araberstatene det området Israel hadde fått".

65 Dette innebærer en fortielse av grusomme fakta. Allerede før staten Israel ble

grunnlagt startet jødiske kampgrupper massakre mot palestinere, mest
virkningsfull den som fant sted i Deir Yassin - under ledelse av Menachem Begin
70 - som senere fikk fredsprisen.

Utskrift fra Benny Morris: The Birth of the Palestinian Refugee Problem
Revisited. side 237 ff, KW's oversettelse: (KW merknad: Israel ble opprettet
14.05.1948.)

75 9. april 1948 - (35 dager før staten Israel ble opprettet) gikk 80 Irgun og 40
Stern, under deler av slaget støttet av Haganah maskinkanonskyttere * og to
skvadroner pansrede kjøretøyer fra Palmah, til angrep på og inntok Deir Yassin,
som hadde sluttet en avtale med sine jødiske naboer om å avstå fra
80 krigshandlinger * Angriperne gikk fra hus til hus, kastet granater inn i dem, og
kastet flammer inn i husene * De sprengte flere hus i luften * Angriperne skjøt
ned enkeltmennesker og familier da de flyktet fra sine hjem * De samlet
åpenbart også opp landsbybeboere, som inkluderte militsmenn og ubevæpnede
sivile av begge kjønn, og myrdet dem, og henrettet fanger i en dump like ved.

85 Den 12. april rapporterte sjefen for Haganahs etterretningstjeneste i Jerusalem,
Yitzak Levy:

"Hele familier - kvinner, gamle folk, barn - ble drept. Noen av fangene (som var)
90 flyttet til oppsamlingspunkter for fanger, blant dem kvinner og barn, ble *
myrdet av sine fangevoktere."

Haganahs etterretningstjenestes mann på stedet, Mordechai Gichon,
rapporterte den 10. april:

95 "På ettermiddagen den 9. april (1948) ble ordren forandret til å drepe alle
fanger* Voksne menn ble bragt til byen i lastebiler og paradert i bygatene,
derefter bragt tilbake til stedet og drept med gevær- og maskingeværild. Før
andre innbyggere ble satt om bord på lastebiler, tok mennene fra Irgun og Stern
100 fra dem alle smykker og stjal pengene deres. Oppførselen mot dem var spesielt
barbarisk (og omfattet) slag, slag med geværkolber, spyting og utskjelling."

Om denne massakren (som var en av flere) skriver Benny Morris videre at den

105 "økte presset mot de arabiske statenes ledere for å hjelpe de angrepne

palestinerne og styrket deres hensikt å invadere Palestina. *

110 Den viktigste umiddelbare virkning av massakren var å utløse panisk flukt fra Palestinas landsbyer og byer."

Noen måneder senere erklærte Stern "Alle vet at det var Deir Yassin som slo redsel inn i hjertene på de arabiske masser og forårsaket masseflukten."

115 Tross dette er det fremdeles noen som tror på den myte som det lyktes å skape, nemlig at de som flyktet, reiste frivillig, etter oppfordring fra arabiske ledere.

120 Benny Morris hevder (Aftenposten 13.01.04) at de ugjerningene som direkte tok sikte på å drive den arabiske befolkningen ut av den nye staten, ble ledet fra høyeste hold. Han sier at Israels første statsminister, David Ben Gurion, "forstod at det ikke kunne bli noen jødisk stat med en stor og fiendtlig innstilt arabisk minoritet i sin midte". Og Benny Morris legger til: "Det ville ikke blitt noen jødisk stat uten at 700 000 palestinere ble fjernet. Derfor var det nødvendig å fjerne dem."

125 Uansett om man nekter å tro på dette, kan man i hvert fall ikke benekte at Israel nektet dem å vende tilbake, i klar strid med FN's vilkår for den nye staten. Noen har forsvart dette med at Israel i stedet måtte ta mot jøder som ble fordrevet fra arabiske land. Dette stemmer heller ikke: Den store innvandringen derfra kom 130 meget senere - sterkest rundt 1960 - etter at Israels overgrep mot palestinere hadde skapt vanskeligheter for jødene i den arabiske verden.

135 Utdrivningen av arabere fra Israel i 1948 ble begynnelsen til det enorme flyktningproblemet som har forgiftet regionen hele tiden senere. Ved fordrivelsen av det meste av den opprinnelige arabiske befolkning, og forbudet mot at de fordrevne kunne vende tilbake til sine hjem, ble Israel en annen type stat enn den FN hadde vedtatt å opprette. Men vestlige land, som hadde presset gjennom opprettelsen av den nye staten, gjorde ingen ting for å beskytte dem som ble så grusomt rammet av den.

140 Myten om årsakene til flyktningproblemet er blitt supplert med myter om senere kriger. For eksempel Espen Ottosen, informasjonsleder i Misjonssambandet, A:post 01.09.2006:

"Som kjent ble Israel angrepet første gang av sine naboland allerede i 1948. Flere kriger har senere fulgt, alle startet av Israels naboland."

Suez-krigen 1956. (komme tilbake til angrepene på Libanon).

150

Flyktningproblemet ble enda meget større etter krigen i 1967. Israel trosset da FN's klare krav om tilbaketrekning til grensene fra før krigen startet.

155

Sikkerhetsrådets resolusjon av 22. november 1967 krever "tilbaketrekning av Israels væpnede styrker fra områder okkupert i den nylige konflikt". At man her - etter krav fra USA - ikke uttrykkelig krevet tilbaketrekning fra alle okkuperte områder, må tolkes i sammenheng med åpningsord i den samme resolusjon, som slår fast "utillateligheten av å tilegne seg territorium ved krig". Allerede før denne resolusjonen ble vedtatt hadde Norges utenriksminister John Lyng (H), på vegne av Per Bortens borgerlige samlingsregjering, slått fast at dette måtte være Norges utgangspunkt. Kjell Magne Bondeviks onkel Kjell Bondevik (Kr.F) var et fremtredende medlem av den norske regjering som stadfestet dette.

160

165

Seksdagerskrigen i 1967 ble en lysende seier for Israel. 40 år senere ble hovedoppslaget i et av verdens ledende tidsskrifter, "The Economist", at dette ble "Israels bortkastede seier." Situasjonen er blitt enda meget verre, både for Israel og palestinerne. Hvorledes kunne det gå så galt?

170

Svaret tydelig: Israels overmakt ble ikke brukt til å sikre grensene, men til 40 års skrittvis anneksjon av stadig mer av palestinerne land. Det måtte føre til forbitret motstand. Og så har Israel gjort som okkupanter har gjort forgjeves utallige ganger før i verdenshistorien: Fortvilet voldelig motstand fra de undertrykte er møtt med stadig mer brutal vold fra okkupanten. Okkupasjonen har trukket Israel ned til stadig mer fryktelige brudd på folkeretten og menneskerettighetene.

175

180

29. januar i år kom en rapport fra FN's ekspert på "menneskerettssituasjonen i de palestinske områder som har vært okkupert siden 1967", John Dugard. Rapporten beskriver også de militære aksjoner som Israel har sett seg berettiget til:

"(Israelske) missiler, granater og bulldosere ødela eller skadet hjem, skoler, sykehus, offentlige bygninger, broer, vannledninger og kraftforsyning. *

185 Økonomiske sanksjoner har hatt sterke virkninger i Gaza. Omtrent 70 % av
Gaza's arbeidsstyrke er arbeidsløse eller uten lønn og over 80 % av befolkningen
lever under den offisielle fattigdomsgrensen. Beleiringen av Gaza er en form for
kollektiv avstraffelse i strid med Fjerde Geneve-konvensjon av 12. august 1949.
Den hensynsløse bruk av militær makt mot sivile og sivile mål har resultert i
190 alvorlige krigsforbrytelser. "

Rapporten påviser at også Vestbredden har vært utsatt for alvorlige brudd på
menneskerettighetene som resultat av militære inngrep, ved byggingen av
Muren som går på kryss og tvers gjennom palestinske områder, og ved
195 nedrivning av hus. Over 500 kontrollposter og veisperringer hindrer
bevegelsesfrihet i de okkuperte palestinske områdene. Utvidelser av
bosettingene for israelske borgere på okkupert land fortsetter. Det er blitt helt
klart at både den folkerettsstridige Muren og de 500 veisperringene, først og
fremst tar sikte på å beskytte disse folkerettsstridige bosettingene.

200

En rapport fra den israelske organisasjonen B'tselem slår fast at i år 2006 drepte
israelske styrker 660 palestinere, blant dem 141 barn. I den samme perioden
drepte palestinere 17 israelske sivile og 6 soldater. Bare det regnes som
terrorisme. De som dreper 28 ganger så mange som terroristene, kalles ikke
205 terrorister. Dobbeltmoralen er selvsynende.

Vestens krav om slutt på volden rettes ensidig til dem som utøver minst av den.
USA og Israel fikk til en boikott av den svakeste part, den palestinske
selvstyreregjeringen. Boikotten var dypt umoralsk, fordi den skapte ubeskrivelig
210 nød blant millioner uskyldige, som enda en kollektiv straff - ikke for
undertrykkerne men for de undertrykte. Igjen ble resultatet det motsatte av den
offisielle hensikt, men som folk med gangsyn sa på forhånd: mer politisk og
religiøs ekstremisme, og borgerkrig blant de undertrykte. At amerikanske og
israelske penger og våpen en av to stridende bevegelser i palestinske områder -
215 Fatah - til bekjempelse av konkurrenten Hamas, bidrog til borgerkrig, må ha
vært ventet. Var det også beregnet?

Vestens holdning til den lovlig valgte palestinske regjeringen har vært en
oppfølging av den blindhet som gjennom årtier har skapt så fryktelige
220 katastrofer i hele Midtøsten. Vestens toleranse overfor grusomme brudd på
menneskerettighetene, som først og fremst rammer de uskyldige blant de
undertrykte, undergraver tilliten til Vesten i store deler av verden. Nøden,

225 overgrepene og fornedrelsen skaper fruktbar grobunn for politisk og religiøs
ekstremisme, fanatisk islamisme, terrorisme - og Al-Qaida. Standhaftig
gjentakelse av 40 års feilgrep skaper større fare for både palestinerne, Israel,
moderate arabiske regimer og den vestlige verden.

230 Hvorfor tok utviklingen denne fryktelige veien? Om dette har en av Israels egne
fremtredende ledere, tidligere utenriksminister Shlomo Ben-Ami, en klar
mening: I sin bok "Scars of War, Wounds of Peace: The Israeli-Arab Tragedy."
(London 2005) hevdet han ifølge Economist 11.02.06:

235 "Efter nederlaget (i 1967) kunne araberne ha godtatt fred på grunnlag av
grensene fra 1948 som de hittil hadde forkastet. Men nå ville et beruset Israel ha
mer, og unnlatelsen av å skape fred ledet både til en gjenoppliving under israelsk
okkupasjon av en rasende palestinsk nasjonalisme og oppkomsten av - under
fortryllelsen av seksdagers-seieren, av en messiansk nasjonal-religiøs jødisk
ekspansjonisme"

240 Ved Oslo-avtalen av 1993 skulle palestinerne oppnå frihet og verdighet. Men
denne fredsprosessen ble torpedert ved utbyggingen av stadig flere
folkerettsstridige israelske bosettinger på okkupert land, som demonstrerte at
det ble stadig mindre igjen av det som palestinerne håpet skulle bli en stat for
245 dem. Fredsprosessen ble en anneksjonsprosess.

De som ikke vil se hvor forferdelig gal denne beslagleggelsen av naboenes land
er, og hvor destruktiv denne undertrykkelsen av et annet folk er blitt, prøver å
avfeie kritikken som "hat mot Israel". Med slike uttrykk flykter de fra
250 virkeligheten, fordi den bryter så fryktelig med forventningene til det nye Israel.
Og historien om europeernes vanvittige overgrep mot jødefolket gjør det
vanskelig å tenke klart, når dette grusomt rammede folk har fått ledere som selv
begår overgrep mot andre. Men når også fremtredende israelere understreker
hvor meningsløst gal Israels kurs er blitt, må det vekke til en storm som tvinger
255 frem en ny linje, bort fra den katastrofen som truer igjen.

Israel er styrt inn i en situasjon der det er omgitt av et hav av fattigdom og hat,
som utvikler en dødelig trussel. Vestlige makters tafatte holdning til Israels
undertrykkelse av palestinerne står i grell kontrast til alt vestlig snakk om
260 demokrati og menneskerettigheter. Dobbeltmoralen medvirker til hat mot
Vesten blant fremmede folkeslag. Det er ikke lenger mulig å skape fred og tillit

265 mellom Vesten og den muslimske verden uten at Vesten langt kraftigere enn
hittil krever at også Israel respekterer folkenes selvbestemmelsesrett, folkeretten
og menneskerettighetene.

270 FN viste allerede i 1967 veien til det eneste holdbare grunnlag for fred, det
samme som Shlomo Ben Ami peker på: Israel må trekke seg tilbake til grensene
fra 1967, uten andre revisjoner enn begge parter finner rimelige. Og de 700 000
palestinere som ble fordrevet fra sine hjem da staten Israel ble dannet - og deres
efterkommere - må få et oppgjør som gjør det mulig for dem å slå seg til ro. Til
gjengjeld må Israel få solide garantier for sin sikkerhet.

275 To ganger har Israel fått konkrete tilbud fra alle sine arabiske naboer om
garantier for sin sikkerhet, dersom det vil slutte fred på det grunnlag som FN
har anvist. Det vil ikke bli vanskelig å få flere til å slutte seg garantiene for
sikkerhet, dersom Israel vil avslutte okkupasjonen. De som forsvarer at
okkupasjonen likevel fortsetter, vil i virkeligheten ikke bidra til sikkerhet for
Israel, men støtter en kurs som bare kan ende med katastrofe. Kravet om slutt på
280 40 års okkupasjonen er et krav om redning for både palestinerne og Israel.

285 Hva kan det komme av at den vestlige verden, som for øvrig krever respekt for
folkenes selvbestemmelsesrett, og respekt for folkerett og menneskerettigheter,
kan godta så massive brudd på slike rettigheter som Israels okkupasjonspolitikk
innebærer?

Dårlig samvittighet for europeeres vanvittige forbrytelser mot jødefolket.

290 Religionen. Landløftene: Eks 3. Mos 20.24: "Men dere skal ta landet fra dem, et
land som flyter med melk og honning. Jeg vil la dere få det til eie".

295 Vi må bygge på hele Bibelen, sier noen som misbruker Bibelen til støtte for
grusomhet. Men så vil de likevel slett ikke bygge på hele Bibelen. I samme bok,
samme kapitel, vers 13 kreves dødsstraff for homofil praksis. At det ikke er Guds
krav til vår tid, skjønner også de ortodokse. Men hvilken logikk er det da i å
kreve at politikken skal bygge på et annet grusomt ord som står på samme sted,
nemlig at et folk skal ta landet fra et annet?

300 Generalsekretær i Norges største misjonsorganisasjon, Karl Johan Hallaråker:
"Gud vil velsigne dem som velsigner Abraham/Israel. * Tilsvarende er det med

forbannelsen. Den vil ramme dem som forbanner Abraham/Israel".

305 "Må vi ikke selv leve slik at vi kommer under Guds forbannelse med våre liv og
vår framtid! * Da er det ikke likegyldig hvordan vi forholder oss til Israel og
jødene! Gud tåler ikke vilkårlig behandling av sin øyensten."

310 Umuligheten av å bygge krav til folk som har andre religioner, på egen religions
hellige skrifter. Oppskrift på evig krig.

I USA enda langt viktigere: "Economist" 05.08.2006: "To av fem amerikanere
tror at Israel ble gitt til det jødiske folk av Gud, og en av tre sier at opprettelsen
av staten Israel var et skritt i retning av Kristi gjenkomst.(The second coming)"

315 I den samme artikkel: "Hvorfor er Amerika så meget mer pro-Israel enn Europa?
Det mest opplagte svar ligger i den makt som ligger hos meget synlige politiske
krefter: Israel-lobbyen (AIPAC) og det religiøse høyre."

320 I dag: Konflikten i Det hellige land en del av en meget større konflikt i hele
regionen. Forsøk på å løse problemene med stadig ny bruk av militære midler vil
få fryktelige konsekvenser, kanskje mest for Israel, som blir oppfattet som USA's
utpost i regionen.

325 Se 50 år frem!

Kilde

Fra privat arkiv

Emner

330 Debatt, Foredrag, Israel, Midtøsten, Palestina, Studentersamfundet, Terrorisme

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/konflikten-i-det-hellige-land-stikkordsliste>

335